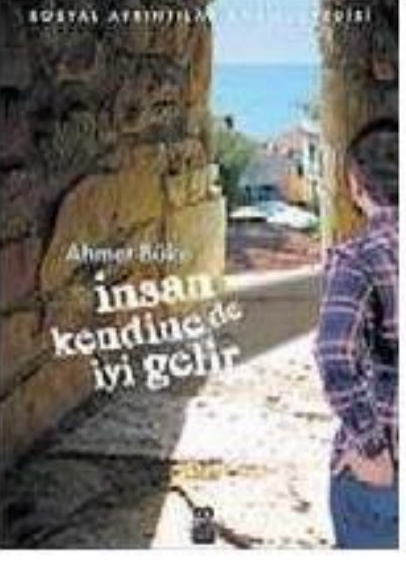

Çok neşeli, çok kederli, çok garibiz

Ahmet Büke'nin bir yıl boyunca ON8 Kitap'ın blog sayfasında yayımlanan öyküleri kitaplaştı. *İnsan Kendine de İyi Gelir* adını taşıyan kitaptaki kısa ve etkileyici öyküler, okuru 1970'li yıllarda İzmir'in bir kenar mahallesine götürüyor.

İNSAN KENDİNE DE İYİ GELİR, AHMET BÜKE, ON8 KİTAP, 200 SAYFA, 15 TL

Ç

SERDAR GÜVEN

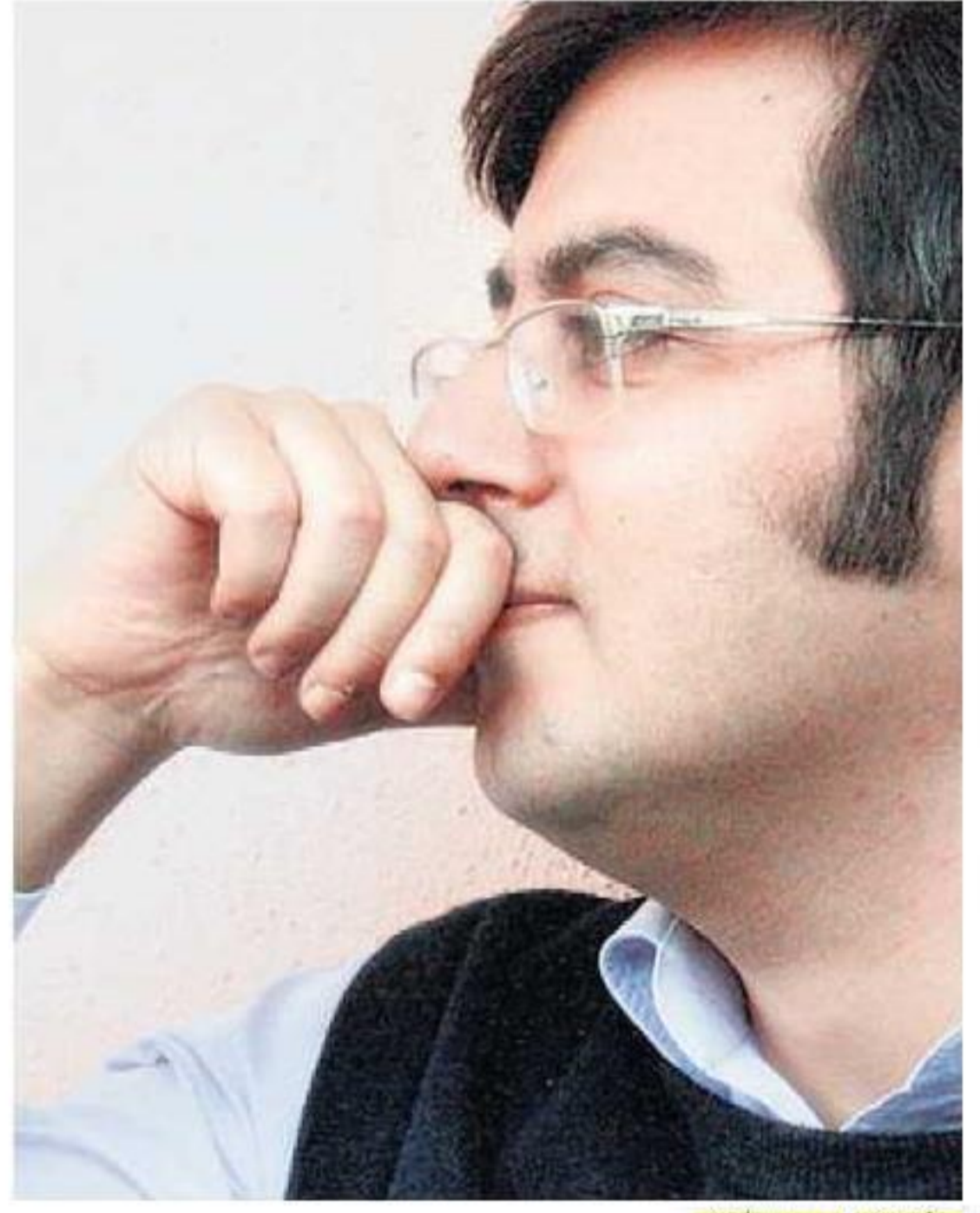
ağdaş edebiyatımızın son yıllarda giderek daha fazla ilgi gören, gerek dili gerekse kurduğu öykü dünyasıyla hatırı sayılır bir okur kitlesine ulaşan ismi Ahmet Büke, bir bakıma en verimli dönemini yaşıyor. Geçen yıl *Yüklük* adlı öykü kitabı okura ulaşan Büke'nin bir yıl boyunca ON8 Kitap'ın blogunda yayımladığı kısa öyküleri de kitaplaştı. *İnsan Kendine de İyi Gelir* adıyla yayımlanan öyküler, ilk elde hayli kısa ve etkileyici olmalarıyla öne çıkıyor. Bu kısacık öykülerde yakaladığı benzersiz anlar eşliğinde okuru 1970'li yıllarda İzmir'in bir kenar mahallesine götürüyor yazar. Birbirine teyellenen öykülerden bir bütün meydana getiriyor ve bakışlarımızı kısacık anlara çevirerek kendine has öykü tasarımını ortaya koyuyor. İnce ince örülmüş, derinde toplumsal tarihimizin havasını taşıyan öyküler bunlar.

Zaman: 1970'li yıllar. Mekân: Ahmet Büke'nin bütün kitaplarında anlattığı, sık sık döndüğü, anlatmaktan keyif aldığı bir kenar mahalle. Kahraman: Anne babası kayıp, bu yüzden babaannesi ve dedesiyle yaşayan bir çocuk. Kişiler: Bakkal Nihat, Arap Hatçam Teyze, dirayetli babaanne, akli bir gidip gelen dede, devrimciler, kalpazanlar, polis ve bilumum mahalle gençleri. Kâh bir futbol maçına gidiyoruz kitapta, kâh çizgi romanlara uğruyoruz, kâh düşsel bir dünyanın sınırında geziniyoruz. Ama hep İzmir'deyiz; yine çok kederli, çok şen, çok garibiz.

DÜŞ VE KATI GERÇEK

Ahmet Büke hemen hemen bütün öykülerinde toplumsal hayatımızın netameli meselelerini ironi yardımıyla anlatmayı deniyor. Kimi zaman polisin gizli evraklarını kemirdiği için aranan bir farenin, kimi zaman hayvanat bahçesinden kaçırılan Suzi için çıkarılan örgüt kimliğinin, kimi zaman babaannesinin kilitli sandığındaki lokumları aşirmaya çalışan bir çocuğun parmağının, kimi zaman da okunmuş pirinçlerin peşi sıra okura büyüdü bir dünyanın kapılarını aralıyor. Düş de var bu öykülerde, gerçeğin en katı hali de.

Elbette ziyadesiyle kederli öyküler de barındırıyor kitap. Ama hiçbir zaman bu duyguyu bütün bütüne öne çıkarmıyor Ahmet Büke. Dara düşen ailenin yemek öğününün ikiye inmesi-

Ahmet Büke

ni büyük bir incelikte anlatıyor mesela. Ya da "Yesiç Abi İyidir" öyküsünde bizi Alsancak Stadı'nda oynanan bir futbol maçına götürüyor yazar. Dedesi, "olaylara karışan" ve sonrasında kaybolan anne babasının en son bu stadyumda görüldüğünü söyler çocuğa. Orta çizginin iki yanında yere serilmiş erkeklerle kadınların arasında, en son bu statta görülmüşler, o darbe günlerinde izlerine bir daha rastlanamamıştır. Küçük çocuk, annesinin sahanın neresinde tutulduğunu tahmin etmeye çalışır. "Annem Yesiç'in topu öpüp koyduğu yerdeydi belki de." der sonunda.

ÖYKÜDE TASARRUF

Toplumsal meseleleri nirengi noktalarından yakalayarak bu türden etkileyici sahneleri ustaca betimliyor yazar. Ne büyük sözler söylüyor ne de fazladan kelimelere ihtiyaç duyuyor. Gözlerimizi futbolcu Yesiç'in topu öpüp koyduğu noktaya sabitliyor sadece. Sonunda golü yiyen de biz okurlar oluyoruz.

Çok kısa ve etkileyici cümlelerle kurulmuş öykülerden oluşan, diyalog yazımından öykü kurgusuna, içinde pek çok yenilik barındıran, öyküde tasarrufun ne olduğunu gösteren; delisinden mahalle bakkalına, devrimcisinden polisine kadar ilginç karakterlere yer veren, zaman zaman büyüdü bir dünyaya çekilen bu öyküler, hiç şüphesiz edebiyatımız için büyük bir kazanç. Hem yazarın geldiği nokta hem de öykücülüğümüzün tıkanma noktalarının nasıl aşılabileceğini göstermesi açısından önemli bir kitap.

İnsan Kendine de İyi Gelir hiç şüphesiz okuruna iyi gelecektir. ■